

SANKT VINCENT GRUPPERNE

NYHEDSBREV | VINTER 2025 | 63. ÅRGANG | NR. 246

Nyt fra bestyrelsen

Kære læser,

År 2025 er ved at rinde ud, og fra bestyrelsen skal lyde en stor tak til alle jer, der har støttet Sankt Vincent Grupperne i årets løb. Vi har efter vores seneste kampagne nu rundet de 300 kontingentbetalende medlemmer, som er Skats krav for at give fradragsret for giveren.

Pave Leo minder os i sin første officielle skrivelse, *Dilexi te* (Jeg har elsket dig) om et af de bærende principper i katolsk sociallære, nemlig de fattiges forrang.

Paven skriver, hvor let vi kan glemme dem, der lider, og dem, som har mindre end os. Vi tænker typisk, at det må politikerne tage sig af og skynder os videre. Men som kristne har vi en særlig forpligtelse til at hjælpe. ”Den vigtigste måde at hjælpe de dårligt stillede på er at hjælpe dem til at finde et godt arbejde, så de kan føre et mere værdigt liv ved at udvikle deres evner og bidrage med hvad de kan”. Hvor dette ikke er muligt, må vi hjælpe på anden vis, for vi kan ikke overlade

Per Skallerup,
formand for bestyrelsen.

mennesker til en skæbne, hvor de mangler det nødvendige for et værdigt liv (kapitel 5).

Flere af Sankt Vincent Gruppernes projekter hjælper børn og unge til at få en uddannelse, så de forbedrer deres mulighed for at få et arbejde og blive selvforsørgende. Du kan læse om nogle af disse aktiviteter i dette nummer, bl.a. i artiklen om Manipur-provinsen i Indien, hvor vi støtter skolegang (side 4-5) og i artiklen om norbertinersøstrenes arbejde i Ungarn med romabørn (side 9-10).

I slutningen af december måned overfører vi årets sidste rate til vores projekter. Jeg er sikker på, pengene vil gøre en stor forskel for modtagerne.

I ønskes alle glædelig adventstid og et velsignet nytår.

Nyhedsbrevet udgives digi-talt fire gange om året og sendes gratis til alle, der ønsker at modtage det.

Sankt Vincent Gruppernes formål:

At støtte humanitært hjælpearbejde til fordel for fattige, primært i udviklingslande

Bestyrelsen:

Per Skallerup (Formand)
Emilsgave 15, 4130 Viby
2214 0373
per@vincentgrupperne.dk

Stig Gelslev (Kasserer)
Vejgårdsvænget 25, 3520
Farum
stig@vincentgrupperne.dk

Lisbeth Rütz (redaktør)
sr. Miriam Wirt
Bo Johansson
Caroline Loldrup
Mette Gade

Suppleanter:

Linh Tranh Thuy Nguyen,
Melissa Loldrup,
Poul Skallerup

Layout:

WERKs Grafiske Hus als
CVR-nummer 29669287

Mere information på:

· www.vincentgrupperne.dk
· www.facebook.com/SanktVincentGrupperne

Mobile Pay 19379
Bankkonto
Reg. nr. 3667
Konto 1097164

De kæmper for deres medsøstre

Ordenssøstre arbejder for at skabe en tryk og værdig alderdom for fattige, gamle kvinder.

Lige siden jordskælvet i 2010 hvor omkring 100.000 mistede livet, har Haiti været fanget i en nedadgående spiral. Der har ikke været afholdt præsidentvalg siden 2016, volden er eksploderet, den almindelige befolkning mangler mad, og civilsamfundet er tæt på at bryde sammen. Størstedelen af kvarteret Carrefour-Feuilles i centrum af Haitis hovedstad

Port-au-Prince kontrolleres af bevæbnede bander, og tusindvis af mennesker har derfor været nødt til at flygte fra kvarteret. Nu ser der ud til at være et glimt af håb. Det midlertidige præsidentråd vil afholde første runde af et præsidentvalg i august næste år. Det forudsætter dog, at sikkerhedsniveauet ligger rimeligt stabilt og at der er kommet mere kontrol over bandekriminaliteten.

Beboere evakueret

Beboerne på det alderdomshjem, som søstre fra Compagnes de Jesus driver i Carrefour-Feuilles, er sammen med søstrenes moderhus blevet evakueret, fordi det var for farligt at blive i kvarteret. Alle søstre og omkring 25 beboere er efter marts i år blevet flyttet til et hus i Delmas, som dog ikke helt matcher beboernes og søstrenes behov, skriver sr. Rachelle, søstrenes kontaktperson på alderdoms-

hjemmet i en hilsen til Sankt Vincent Grupperne.

Søstre venter nu tålmodigt på forbedringer i sikkerhedssituationen, og de forsøger at finde en bedre form for genhusning. Sankt Vincent Grupperne har støttet søstrenes arbejde i mere end 10 år – blandt andet med penge til opførelsen af et hønsehus, der giver søstre en stabil indtægt ved salg af æg. Sankt Vincent Gruppernes støtte er udover hønsehuset blevet brugt på fødevarer og medicin til alderdomshjemmets beboere.

Midt i alle disse kaotiske forhold i et af verdens fattigste lande kæmper søstre fortsat på at skabe en værdig alderdom for ældre kvinder (60+) uden familie i trygge og stabile rammer, hvor der bliver taget hånd om dem. Vi håber, de kan se en lysere fremtid i møde, når det planlagte præsidentvalg er blevet gennemført næste år.

Manipur-projektet

Hjælp til fattige børns skolegang.

Siden januar 2013 har Sankt Vincent Grupperne støttet et projekt i Manipur i Nordindien. Projektet, der hører under det katolske ærkebispedømmes udviklingsorganisation Diocesan Social Service Society (DSSS), hjælper børn fra familier uden midler til en god skolegang, der kan øge deres chancer for at klare sig godt i samfundet.

Tewarhang og Kothilrang fik hjælp til skolegang og en bedre fremtid

Beretning fra DSSS: ”På billederne ses Tewarhang, en elev i 10. klasse, og Kothilran, en elev i 6. klasse, der går på St. Anthony’s School i landsbyen Machi i Manipur. De er søskende og støttes af Saint Vincent Gilderne i Danmark. De bor i en lille hytte med to værelser – ét der bruges til køkken og et andet til soveværelse og arbejdsværelse til begge søskende. Begge bliver passet af deres far. Deres mor døde, da Kothilran kun var 3

år gammel. Faren arbejdede som daglejer. Men desværre kom faren ud for en bilulykke, mens han arbejdede som skovarbejder. Familien har solgt deres rismark og et stykke jord for at skaffe penge til behandling af deres far. I denne familiesituation stod Tewarhang og Kothilran over for betydelige uddannelsesmæssige udfordringer på grund af vanskeligheder og økonomiske begrænsninger, efter at deres far kom ud for en ulykke. I det øjeblik, hvor begge følte modløshed og havde mistet håbet om at få en uddannelse, trådte Sankt Vincent Gruppernes sponsorprogram til gennem Diocesan Social Service Society, Imphal, for at hjælpe dem begge med deres uddannelsesudgifter i 2021.

Tewarhang blev optaget på St. Anthony’s School i 6. og Kothilran i 2. klasse. Begge søskende er hårdtarbejdende og lovende studenter og ønsker at blive sygeplejerske og officer i hæren. De er begge meget dygtige i deres klasser. Tewarhang tager sig af alle opgaver i husholdningen og sin skrantende far, og Kothilran hjælper sin søster med at købe ind. Deres slægtninge hjælper familien med mad og andre nødvendigheder, da deres far ikke har nogen indtægt, fordi hans ben er alvorligt skadet efter ulykken. Med de sponsorerede penge fra SVG kan de købe hæfter og skrivesager, betale skolepenge og kontingenter, og bøger stilles til rådighed af skolemyndighederne. Skolemyndighederne har givet en vis nedsættelse af skolepengene. De modtager begge 5.700 rupees om året fra det sponsorprogram, der støttes af SVG.

Kothiltrans og Tewarhangs dagligdag

De skal være på skolen fra kl. 8:30 til 14:30 alle seks dage undtagen søndag, og den første lørdag i hver måned er fridag. Skolen tilbyder ikke frokost. De spiser begge et måltid, inden de tager i skole. Efter at være kommet hjem fra skole, laver de begge husarbejde sammen. Efter aftensmaden kl. 18:00 laver de deres lektier og forbereder sig til næste dags undervisning. De går på skolen i 10 måneder om året. Der er én måneds sommerferie og en måneds vinterferie, som normalt er efter den afsluttende eksamen. Tewarhang skal til 10. klasses eksamen i marts 2026. Efter 10. klasse ønsker hun at fortsætte op til 12. klasse og derefter tage den nationale adgangsprøve til sygeplejerskeuddannelsen. Støtten opfyldte ikke bare deres umiddelbare uddannelsesbe-

hov, men gav dem også fornyet håb og tro på deres drøm og gav dem vitale værdier som taknemmelighed, udholdenhed og tro, som fortsat inspirerer dem”.

Hilsen fra Zimbabwe

Donationen fra Sankt Vincent grupperne har været en stor hjælp for os; skriver Virginia Tomlinson i en hilsen fra Bulawayo i Zimbabwe, hvor Sankt Vincent Grupperne har støttet et bofællesskab siden 2021. For støtten har bofællesskabet bl.a. købt mad, medicin og forskellige hjælpemidler. De har tidligere også fået støtte til indkøb af høns, så de kan tjene lidt på at sælge æg. Sidste år blev huset frisket op med maling, og der blev lagt nye gulve, hvilket er en stor hjælp, så det gør det meget nemmere at komme rundt for

Victoria Tomlinson (i kørestol) sammen med andre fra fællesskabet.

de beboere, der sidder i kørestol. I år er støtten bl.a. blevet brugt på forsikring af fællesskabets bil, reparation af en beboers

kørestol, reparationer af hønsehuset og regninger for el, vand og elektricitet.

En af fællesskabets beboere Teresa har i år fået repareret sin kørestol for støtten. Hun blev fundet i en grøft, var født med cerebral parese og uønsket fra starten. Teresa voksede op på et børnehjem og kom som voksen til bofællesskabet. Alle i bofællesskabet har arbejdsopgaver svarende til, hvad de kan klare.

Sundheds- og fødeklinik i Kenya

Rejseberetning fra Nik og Lotte Bredholt

Sankt Vincent grupperne har over det sidste år støttet renoveringen og ombygningen af et ældre gæstehus til en sundheds- og fødselsklinik i Garsen i et partnerskab med bispedømmet i Malindi, Kenya. I oktober måned rejste vi selv til Malindi for at tilse fremdriften og ikke mindst for at møde Sr. Lilian, som har overtaget koordineringen af sundhedsarbejdet i bispedømmet.

Under turen fik vi lejlighed til at besøge 3 sundhedsklinikker, som kirken driver. Det gav os et godt indtryk af de udfordringer og behov, der er for sundhedsindsatser.

Klinikken, som fortsat er under renovering og udbygning, er endnu ikke certificeret som en selvstændig klinik. Ikke desto mindre er klinikken begyndt at modtage patienter en dag om ugen, idet den fungerer som en *out station* fra en sundhedsklinik i Wema, der også er under bispedømmet.

ill.: Wikimedia Commons.

Søster Joyce glæder sig over, at kvinderne endelig kan føde under sikre forhold.

Hver mandag kommer der tre søstre, der alle er sygeplejersker, og en laborant, som tilbyder sundhedsscreeninger. Når patienterne kommer, bliver de indskrevet i modtagelsen med en opfordring til at lade sig indskrive i den nationale sundhedsforsikring SHA. Dagens ydelse er gratis; men næste gang skal de enten være registrerede så klinikken kan blive refunderet – eller også skal de selv betale ”out of pocket”.

Kvindelig omskæring

– en trussel for kvindernes overlevelse

Sr. Anna, som vi mødte i Tarrasa, fortalte, at kvindelig omskæring er meget omfattende i den del af landet. Den praksis

Nik Bredholt i snak med ledelsen i Garsen

udgør en alvorlig trussel for kvindernes overlevelse som følge af komplikationer i form af arvæv og vaginal forsnævring, og risiko for at bløde ned. Mange kvinder er underernærede og har derfor nedsat muskelkraft og evner ikke at presse barnet ud.

De traditionelle fødselshjælpere opfordrer samtidig kvinderne til ikke at spise meget, så det ufødte barn ikke vokser sig for stort, hvilket vil lette fødslen. Når man ikke spiser, vil blodniveauet falde, hvilket øger risikoen for både mor og barn. Moderen kan dø af blødning efter fødslen og føde for tidligt fødte børn, som enten ikke vil overleve eller vil udvikle langvarige mentale og fysiske handicaps.

De omskårne piger og kvinder er selv mindre interesserede i at opsøge sundheds- og fødeklinikkerne, da de kan

ende med at blive klippet op. Og når de endelig kommer, er det ofte, fordi der er opstået alvorlige komplikationer, og så er det ofte for sent. Er fødslen først gået i gang, er der ikke mange, der kan klare transporten på en motorcykel over stok og sten, hvis de ellers har råd.

Søster Joyce fra Wema oplevede et tilfælde, hvor en ung pige i en afsidesliggende landsby var blevet erklæret død, og lokalsamfundet allerede havde bundet hendes hage op, og arme og ben ind til kroppen i forberedelsen til hendes begravelse. Pigen havde krampet på grund af blodmangel og var nu bevidstløs; men søsteren opdagede, at både pigen og det ufødte barn stadig var i live. Søsteren bragte hende derefter til et hospital, hvor mor som barn overlevede.

Det handler om nye vaner og sundhedsbevidsthed

Sensibilisering er af stor betydning for at ændre kvinders vaner og sundhedsbevidste adfærd – og det involverer også ægtemændene. De skal lære at mærke, om barnet bevæger sig eller ej i den gravides livmoder.

En anden udfordring er, at mange kvinder tror, at den første mælk ikke er ordentlig mælk og derfor opgiver at amme. Nogle giver i stedet nyfødte babyer rå komælk, hvilket kan gøre babyerne syge, og de kan ende med at dø.

Der er stadig udfordringer

Selvom klinikken i realiteten er taget i brug, er der stadig nogle opgaver at gøre omkring bygningen. Noget af fundamentet rundt om bygningerne er gået til

på grund af oversvømmelse. Reparation er nødvendig og bør prioriteres for at undgå yderligere skader. Den grund, som klinikken ligger på, er dårligt sikret. Vi talte derfor om, at der skulle bygges et ordentligt hegn, der f.eks. kan holde dyr ude. Det viste sig også, at der endnu manglende en løsning med at få tilsluttet vand til klinikken. Vi talte om opsætning af en vandtank og muligheder for opsamling af regnvand.

Mens vi besøgte Garsen, talte vi med flere lokale. Der var en stor glæde over, at kirken har taget det skridt at opbygge en klinik, og alle dem vi talte med understregede, at der var en stort behov både i Garsen og i oplandet for en klinik, der kunne hjælpe særligt de kvinder, som skal føde.

Børne og ungdomsarbejde i Zsámbék

Sr. Katalin fra norbertinersøstrene fortæller om søstrenes arbejde for børn og unge.

I 1993 etablerede vi i Zsámbék 30 kilometer vest for Budapest et dagcenter. Dengang var mange familier vanskeligt stillede, siden mange fabrikker var blevet lukkede efter de politiske forandringer, og da der var mange ufaglærte uden særligt gode kvalifikationer for arbejdsmarkedet blev mange af dem arbejdsløse og kunne ikke få et job. Dels af den grund og dels også på grund af apati og alkoholisme var der mange fattige familier. På grund af dette var der mange lejligheder og huse uden rindende vand eller badeværelse.

Deres børn voksede sædvanligvis op på gaden. Der var ingen rollemodeller i deres egne familier, der kunne vise dem, hvordan det er at gå på arbejde.

Det var grunden til, at vi i 1996 grundlagde en erhvervsskole for unge mennesker, der kom fra underprivilegerede familier. Fra 2000 afsluttede 60-70 studenter erhvervsskolen med forskellige færdigheder. De var for eksempel kokke, tjenere, murere, låsesmede og tømrere. Der var fra 2-30 studerende der også kunne afslutte skolegangen med studen-

tereksamen og kunne være kommet på videregående uddannelser eller universiteter, men dette skete ikke særlig tit. Årligt var der 2-3 studenter, der gik videre i uddannelsessystemet, og bare halvdelen af dem afsluttede det. Så hvis vi opsummerer angående det antal studenter, der blev færdige på vores skole, kan vi sige, at fra 2000 til 2025 lærte omkring 1625 unge mennesker forskellige håndværk, og omkring 500 tog studentereksamen.

Det er ikke et særlig højt antal; men jeg kunne fylde en landsby med unge mennesker, der på en eller anden måde er kvalificerede til at komme ud på arbejdsmarkedet.

Derfor er dagcentret vigtigt

Men hvorfor kan det så betale sig at have og drive et dagcenter? Det er meget vigtigt for børnenes socialisering og for at undervise dem og opdrage dem i sande, kristne værdier. Så på trods af det dårlige finansieringsgrundlag for dagcentret kan det betale sig at have det, fordi vi kan give de små børn og de unge et godt eksem-

pel, og vi kan også vise Herrens godhed. Mange tak for al jeres hjælp gennem årene fordi det giver os stabilitet og personalet er ret stabilt og vores arbejde mere effektivt, fordi vi kan være sikre på, at I sender os et beløb hvert kvartal, der kan dække underskuddet.

Med hjælp fra Sankt Vincent Gilderne har vi været i stand til at give tre daglige måltider til de 30 fattige børn. Regeringen tager ikke i betragtning, at disse familier har stor gæld og at deres børn ellers ville være nødt til at gå sultne i seng.

Denne sommer kunne vi holde sommerlejr ved Balatonsøen med 30 børn. Vi arrangerede også en anden sommerlejr som vi kalder missionsommerlejr med 60 børn i Zsámbék. Men vi lavede to udflugter til andre steder i løbet af ugen, og denne sommerlejr havde også et pædagogisk haveprojekt, hvor børnene kunne lære en masse om naturen. I løbet af skoleåret kunne vi også tage børnene med i teatret og gå på museum.

Så endnu en gang – mange, mange tak for al jeres hjælp, som er både nødvendig

og nyttig for os. Må den gode Gud velsigne præmonstratenserne og vores velgører, der gjorde det muligt for børnene at leve som børn kan leve i almindelige kristne familier.

Hilsen fra Peru

Gennem mange år har Sankt Vincent Grupperne støttet de jesuitter, der fortsætter den danske jesuit Peter Tantholt Hansens arbejde blandt fattige højlandsindianere i Peru. Vi har modtaget en hilsen fra p. Fabián i Peru. Padre Antonio, der i længere tid har været på rekreation i Spanien og pt. opholder sig i Lima, venter på grønt lys fra sin læge til at rejse op i den tynde luft i Andesbjergene.

Padre Fabián har sendt os billeder fra en lille bebyggelse ved navn Huaracani. Den ligger 50 km fra provinshovedstaden Marcapata, hvor Sankt Vincent Grupperne støtter et skolebespisningsprojekt.

Huaracani ligger i mere end 5.000 m højde. Her fejrede han messe og dåb. Han besøgte også den lokale skole.

Store oversvømmelser i Hue

Der har for nyligt været store oversvømmelser i Hue, fortæller vores kontaktperson Mái Âm Hy Vọng Nguyệt Biều i Nguyet Bieu House of Hope, en institution for børn med fysiske og psykiske handicaps, som Sankt Vincent Grupperne har støttet siden 2001. Projektet har navnet Vietnam I. Meget af inventaret og det elektriske udstyr er blevet svært skadet

eller helt ødelagt, og personalet har stadig travlt med at rengøre alt og reparere, hvor det kan lade sig gøre, så børnene kan vende tilbage og genoptage hverdagen.

“Det har været en meget vanskelig tid; men vi fortsætter med at tro på Guds forsyn og venlighed hos folk som jer. Jeres støtte betyder meget for os, navnlig nu”, skriver kontaktpersonen.

Ernæringsprojekt for børn under 5 år i Uganda

Støtte til uddannelse af landsbykvinder som ernæringsvejledere.

Projektbeskrivelse:

Projektet påbegyndte i 2007 og er hjemmehørende ved St. Francis Hospital i Nkokonjeru, som ejes af Den katolske Kirke. Projektets fokus er på børn under fem år og omfatter familier i 14 landsbyer. Hjemmebesøg bliver foretaget af uddannet personale, som underviser mødrene i ernæring af deres børn og børnenes vækst. Med den rette hjælp i tide kan vi ifølge Unicef redde mere end ni ud af ti underernærede børn. Det sker bl.a. ved at måle og veje børnene regelmæssigt. På et af billederne ser vi, at et barn får målt sin overarm med et særligt målebånd, der med farver viser, om et barn er i farezonen eller skal akut behandles.

Projekt status:

Der er i alt 315 børn med i projektet, 50 børn var tilmeldt programmet og 35 blev udskrevet. De 14 landsbyer fik hjemmebesøg, og to ernæringsvejledere besøgte hver af de 14 landsbyerne.

Mødrene blev undervist i en afbalanceret kost, børnepasning, hygiejne,

vigtigheden af amning, immunisering og egenomsorg for dem, der er gravide, og de bliver opmuntret til at dyrke lokale fødevarer for således at kunne spise godt. Der blev også foretaget børnevejning og vækstvurderinger.

Resultater:

Der blev gennemført hjemmebesøg i alle 14 landsbyer. To ernæringsvejledere besøgte hver af de 14 landsbyer. Mødrene blev bedre til at passe deres børn. I alt deltager 315 børn i ernæringsprojektet.

Lokalsamfundet har taget programmet til sig, således ingen modstand fra lokale ledere.

Udfordringer:

Nogle mænd tillader ikke deres koner at tage børnene med. Tidspunktet for sessionerne i landsbyerne blev afbrudt på grund af regnsæsonen. SVG's årlige støtte i 2025 er på ca. 50.000 kroner.

Har du husket alle dine fradrag?

Du kan få skattefradrag for dit bidrag til SVG, fordi vi er godkendt af Skattestyrelsen. Det kræver, at du giver os dit cpr-nummer. Du kan højst få fradrag for 20.000 kr. i 2026 (19.000 kr. i 2025). Ethvert beløb – stort eller lille – falder på et tørt sted!

Støt Sankt Vincent Gruppernes arbejde

I de senere år er ca. 30% af vores indtægter kommet fra fonde. Vi er meget taknemmelige for fondenes store bidrag; men det gør os også lidt sårbare, hvis én eller flere fonde stopper deres støtte.

Vi har derfor et ønske om, at enkeltpersoners bidrag udgør en større del af vores hjælp til projekterne. De seneste par år har vi udbetalt ca. 1 million kr. årligt til vores projekter.

For at nå dette mål vil vi dels forsøge af få flere bidragydere, dels forsøge at få flere faste bidragydere over på PBS. PBS-indbetalingerne giver os faste indtægter, der sikrer, at der er penge i kassen hvert kvartal, når vi udbetaler støtte til projekterne.

Tilmeld dig Betalingsservice

Du kan få dine bidrag til Sankt Vincent Grupperne på betalingsservice ved at udfylde vores tilmeldingsblanket på vores hjemmeside.

Betalingservice

Når du er tilmeldt Betalings service, får du kort før din indbetaling en oversigt fra Nets, så du kan holde øje med, hvor meget der trækkes den pågældende måned. Nets trækker pengene fra din konto den 10. i måneden – i de måneder, hvor du har oplyst, at du ønsker at støtte Sankt Vincent Grupperne.

Du kan til hver en tid stoppe indbetalingen ved henvendelse til din bank eller til Sankt Vincent Grupperne. Når vi har modtaget din tilmelding, sender vi en mail med dit medlemsnummer og en link til tilmelding hos Nets. Her skal du anføre dit cpr-nummer, kontonummer og medlemsnummer og godkende PBS tilmeldingen.

Alternativt kan du tilmelde betalingen i din netbank. Her skal du bruge følgende information:
PBS-nummer: 08398666 Deb.grp.nr. 00001

Scan mig!

Scan QR-koden og du bliver ført direkte til tilmeldingsblanketten.